

9. marts 2018

18-00102

09.08.

Hvad er op og ned

i forhold til det, som arbejdsgiverne siger om OK18?

En række statslige arbejdsgivere har i forbindelse med den varslede lockout tegnet et billede af forhandlingssituationen, som ikke helt svarer til CO10's og LC's billede. I det følgende kommenteres en række af arbejdsgivernes påstande.

Om økonomien

Arbejdsgiverne påstår, at de har tilbudt en økonomisk ramme, der svarer til det private forlig fra 2017. Det er ganske enkelt ikke rigtigt! Løndannelsen på det private arbejdsmarked sker på en helt anden måde end i staten. Den økonomiske ramme for et forlig på det private område kan ikke umiddelbart sammenlignes med en økonomisk ramme i et statsligt forlig.

Derfor har parterne i staten traditionelt taget udgangspunkt i de forventede lønstigninger på det private område. Frem mod 2020 forventes en lønudvikling på det private område på 8,6 %. Det såkaldte tilbud, som Finansministeriet har lagt frem for CFU, indeholder hverken en reallønsforbedring eller en samlet ramme i nærheden af 8,6 %.

Finansministeriets fokus på den økonomiske ramme for det private forlig i 2017 er blot en anden måde at adressere det løngab på 1,6 %, som de mener, at lønmodtagerne skylder.

Om undervisernes arbejdstid

Arbejdsgiverne påstår, at lærerne har krævet at få arbejdstidsregler som svarer til dem, de havde før 2013. Arbejdsgiverne påstår også, at lærerne har krævet at få nogle arbejdstidsregler, som ingen andre har. Intet af dette er korrekt. Lærerne og andre undervisere har fremsat krav om at få samme regler som andre medarbejdergrupper, dvs.

- at underviserne skal vide, hvornår de skal være på arbejde,
- at underviserne skal vide i ordentlig tid, hvis der sker ændringer i, hvornår de skal være på arbejde, og
- at underviserne skal have opgjort deres præsterede arbejdstid med bestemte intervaller.

På statens område har LC og CO10 eksempelvis peget på, at underviserne kunne følge tjenestemændenes arbejdstidsaftale på samme måde som flertallet af ikke-akademiske medarbejdere i staten.

Om den betalte spisepause

Arbejdsgiverne påstår, at Finansministeriet ikke vil fjerne den betalte spisepause. At det ikke er regeringens politik at fjerne den betalte spisepause. At problemstillingen derfor er hypotetisk. Men som bekendt har skiftende regeringer skiftende politik. Og ministrene i Finansministeriet kan skiftes ud. Det er alt for sårbart at basere noget så vigtigt som en betalt spisepause (hvor den lønmæssige værdi udgør 7,25 %), hvad den siddende regering har tænkt sig. Det er udtryk for rettidig omhu, at lønmodtagerne vil sikre den betalte spisepause ved OK18, navnlig går Finansministeriet ikke lægger skjul på, at de ikke vil afgive sig det håndtag at skrue på i fremtiden.

Om forhandlingsprocessen

Arbejdsgiverne påstår, at de faglige organisationer ikke har været interesseret i at fortsætte forhandlingerne. Dette er ikke korrekt. De faglige organisationer er interesseret i at forhandle videre med henblik på at finde løsninger. Vi kan blot konstatere, at Finansministeriet hidtil ikke har været indstillet på grundlæggende at rykke sig og at fortsatte forhandlinger uden indrømmelser derfor ingen vegne ville føre.